

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Canonizatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Panor. in d.c. de his. vbi hoc dubiū mouet.

²³ QVANDO quis in sua parochia propter longam vacationē nō potest audire, nec recipere sacramenta, & alibi sepulturam eligit, nō debetur quarta: secundū Bald. in suo tractatu, quia eum quarta pro labore detur: vt in clementin. dudum. de sepul. cessante labore, debet cessare merces. Et hæc opinio melior, quamuis Host. & Ioann. And. in c. relatum. de sepul. teneant, quod debetur.

²⁴ QVARTAE huiusmodi sic extrahenda sunt secundū Host. in sum. de sepul. Primū, quarta episcopalis, quia antiquior: demū parochialis, si venit extrahenda, quæ si prius extracta fuisset, Episcopus habebit quartam quartæ, & quartam de reliquis.

²⁵ Si testator in vita soluit, nihilominus soluetur quarta: secundū Archie. Flor. & Io. Pau. quia videtur soluere vt legatum.

²⁶ Si infirmus facit se transferri de vna parochia ad aliā, non propter hoc prima ecclesia priuatur canonica portione: secundū Ray. arg. in d. c. de his. Et secundū Arch. Flo. procurantes relinquunt his, qui non soluunt quartam, tenentur ad restitutionem eorum, in quibus fraudata sunt ecclesiæ parochiales coram Deo.

²⁷ Si Episcopus sepeliatur apud fratres mendicantes, quarta debetur ecclesiæ cathedrali, quæ est eius parochia, vbi debet sepeliri, quando eligit alibi sepulchrum: secundum Francisc. in d. cle. dudum.

CANONIZATIO.

¹ COLERE aliquem pro sancto, non licet sine licentia Papæ: secundum capitul. i. de reliq. & veneration. sanctor. etiam si in vita miracula fecisset, intellige pro sancto, & publicè, scilicet, si secretè quis orat aliquem, quem beatum credit: secundum Inn. in c. 2. cod. tit.

² Non licet venerari reliquias nouas publicè, & tamquam sanctorū in dict. cap. i. neq. reliquias illorum, de qui-

bus dubium est an sint sancti, per d. c. 2. & hæc not. Panormita, in dicto cap. 2.

³ In canonizatione sanctorū piè credendum est iudiciū ecclesiæ non errare, secundum Tho. quol. 9. a. fi. & glo. in cap. vnico. de re. & vc. san. lib. 6. De veneratione imaginum sanctorū dictum est supra, Adoratio. §. 6. & infra, Imago. §. 2.

CANTVS.

CANTVS ad hoc inuentus est secundum Tho. secunda secundæ. q. 91. a. 1. vt affectus hominis prouocetur in Deū. Et quia ex diuersis modis, animi hominum diuersimodè disponuntur (vt d. Boë. in prolog. musicis) ideo salubriter: cantus in ecclesiā fuit institutus, vt infirmorum animi ad deuotionē prouocentur. Si vero cantus solum ad delectationē fuit, vel trahunt, sunt vituperandi, & non liciti, vt in c. cantantes, 20. d. & secundum Augu. ca. 10. li. confes. sed magis vitandi sunt, qui ad lasciuia prouocant, quia contra intentionem institutionis sunt.

² QVANDO senatores, & cātatores huiusmodi, melioribus possunt vacare, vt prædicatoribus, cōfessionibus, studio, & huiusmodi, debent his vacare, & sic intelligitur ca. S. Romana ecclesiā. 13. distinctione.

³ AN autem organa, vel instrumenta musicalia sonāda sint, videtur dubiū, quia S. Tho. secunda secundæ, supra. a. 2. ad quartum, dicit huiusmodi magis mouere animum ad delectationem, quā formare interiorem bonam dispositionem, & quod patres in testamento veteri vitabantur illis, quia populus erat rudis, & durus, & in figuram.

⁴ CANTANS seu pulsans in instrumentis musicis in diuinis officiis, vana ex intēione ingerēdi ille vana, & prouocatoria ad impudiciā, & huiusmodi, manifestè est mortale peccatū, non solum in diuinis, sed etiam extra ex genere suo. Si verò sunt tantum vana, talis sonus, vel cātus dupliciter cōtrariatur diuino cultui. Primū, quia non